

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 14 mars 2000

Nr 274—279

INNEHÅLL

Nr		Sidan
274	Statsrådets förordning om ändring av statstjänstemannaförordningen	753
275	Statsrådets förordning om specialveterinärexamen och rätten att vara verksam som specialveterinär	755
276	Statsrådets förordning om ändring av 1 § i statsrådets beslut om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift	757
277	Statsrådets förordning om ersättning för skador som orsakats av rovdjur	758
278	Utrikesministeriets meddelande om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	763
279	Utrikesministeriets meddelande om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	764

Nr 274

Statsrådets förordning om ändring av statstjänstemannaförordningen

Given i Helsingfors den 9 mars 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från finansministeriet, *ändras* i statstjänstemannaförordningen av den 14 november 1994 (971/1994) 1 § 3 punkten, 3 § 2 mom. 8 och 9 punkten och 3 mom., 20 § 2 mom., 21 § 1 och 2 mom., 28 § samt 45 § 2 punkten, av dessa lagrum 1 § 3 punkten sådan den lyder i förordning 1475/1995 och 28 § sådan den lyder i förordning 1019/1997, samt *fogas* till 3 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i förordning 229/1996 och 174/1998, en ny 10 punkt som följer:

1 §
I 4 § 2 mom. 6 punkten statstjänstemannalagen (750/1994) avsedda tjänster som chef för ett ämbetsverk som lyder direkt under ett ministerium, vilka inte specificeras i statsbudgeten, är

3) tjänsterna som bibliotekschef vid Biblioteket för synskadade, direktör för Depåbiblioteket, direktör för förvaltningsnämnden för Sveaborg, generalsekreterare för centralkommissionen för konst, föreståndare för Finlands filmarkiv, föreståndare för Statens filmgranskningsbyrå, föreståndare för Institutet för Ryssland och Östeuropa, direktör för Centret för internationellt personutbyte

och generalsekreterare för studentexamensnämnden,
— — — — —

3 §

Med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom.
— — — — —

8) fattar social- och hälsovårdsministeriet beslut som avses i 1 mom. och som gäller tjänster vid arbetslöshetsnämnden, prövningsnämnden och Rättsskyddscentralen för hälsovården, samt fattar Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården beslut som avses i 1 mom. och som gäl-

ler tjänster vid statens skolhem och statens sinnessjukhus,

9) fattar miljöministeriet beslut som avses i 1 mom. och som gäller tjänster vid miljötillståndsverken samt tjänsten som chef för den enhet som sköter Forststyrelsens naturskyddsuppgifter,

10) fattar försvarsministeriet beslut som avses i 1 mom. och som gäller militära tjänster vid försvarsmakten samt tjänsterna som forskningschef, professor, avdelningsföreståndare och chef för krigsarkivet vid försvarsmakten.

Inom utrikesförvaltningen inrättas och indras samt ändras och överförs tjänster genom beslut av respektive ministerium.

20 §

Beslut om utnämning av en person till tjänsteman i tjänsteförhållande för viss tid som varar över ett år fattas av den myndighet som skulle utnämna till motsvarande tjänst. Om republikens president är utnämmande myndighet, fattar likväl statsrådet beslut om utnämningen.

21 §

Om tjänstledighet som en tjänsteman har rätt till med stöd av någon annan lag än statstjänstemannalagen eller tjänstekollektivavtal samt om annan tjänstledighet som varar högst ett år beslutar det ämbetsverk vid vilket tjänstemannen är anställd. Chefen för ett ämbetsverk beviljas i dessa fall tjänstledighet av det ministerium till vars förvaltningsområde ämbetsverket hör. Om tjänstledighet för tjänstemän som utnämnts av republikens president eller statsrådets allmänna sammanträde och som varar högst två år beslutar i ovannämnda fall dock ministeriet i fråga.

Om tjänstledighet i andra fall än de som

Helsingfors den 9 mars 2000

Minister *Suvi-Anne Siimes*

avses i 1 mom. beslutar den utnämmande myndigheten. Är republikens president utnämmande myndighet, beslutar dock statsrådet om tjänstledigheten.

28 §

De i 26 § 3 punkten statstjänstemannalagen avsedda tjänstemän vid ett ministerium som till tjänsteställningen motsvarar avdelningscheferna är

- 1) ett utrikesråd som förordnats till avdelningschef vid utrikesministeriet,
- 2) en överdirektör som chef för en avdelning vid ett ministerium,
- 3) polisöverdirektören vid polisavdelningen och räddningsöverdirektören vid räddningsavdelningen vid inrikesministeriet,
- 4) riksförlikningsmannen.

De chefer för ämbetsverk direkt underställda ett ministerium vilkas tjänster specificeras i statsbudgeten, dock inte riksåklagaren, och verkställande direktörerna för statliga affärsverk är sådana chefer för ämbetsverk som avses i 26 § 4 punkten statstjänstemannalagen.

I övrigt är riksåklagaren en sådan tjänsteman som avses i 26 § 4 punkten statstjänstemannalagen.

45 §

Ärenden som gäller ekonomisk förmån och kostnadsersättning som en tjänsteman kan ha rätt till på grund av tjänsteförhållandet avgörs, om inte annat bestäms, i fråga om

- 2) tjänstemän vid gränsbevakningsväsendet av staben för gränsbevakningsväsendet

Denna förordning träder i kraft den 14 mars 2000.

Äldre regeringssekreterare Pirjo Staffans

Nr 275

Statsrådets förordning**om specialveterinärexamen och rätten att vara verksam som specialveterinär**

Given i Helsingfors den 9 mars 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 § 3 mom. universitetslagen av den 27 juni 1997 (645/1997) samt 42 och 45 § lagen den 21 januari 2000 om utövning av veterinäryrket (29/2000):

1 §

Utbildningsansvar

Specialveterinärexamen kan avläggas vid Helsingfors universitet.

2 §

Antagning till utbildning

Specialveterinärexamen kan avläggas av den som har rätt att vara verksam som legitimerad veterinär.

3 §

Målet för utbildningen

Målet för specialveterinärutbildningen är att göra veterinären förtrogen med den vetenskapliga kunskapen inom det egna specialområdet samt ge färdigheter för specialveterinärs uppgifter inom området, för upprätthållandet av yrkesskickligheten och utvecklandet av det egna specialområdet samt för verksamhet som specialveterinär inom veterinärvård och i andra uppgifter som förutsätter specialkunnande inom området.

4 §

Specialiseringsområden och ordnande av utbildningen

Den utbildning som leder till specialveterinärexamen ordnas i form av följande utbildningsprogram: smådjurssjukdomar, hästsjukdomar, hälso- och sjukvård för produktionsdjur, miljöhälsovård, livsmedelshygien i produktion samt smittosamma djursjukdomar.

Av de gemensamma studieavsnitten inom två eller flera utbildningsprogram kan bildas gemensamma utbildningsavsnitt, om detta är motiverat på grund av det gemensamma stoffets omfattning och de färdigheter som behövs i en specialveterinärs uppgifter.

I utbildningens slutskede infaller fördjupade specialiseringsstudier, i vilka veterinären fördjupar studierna på något delområde av sitt specialområde.

5 §

Avläggande av examen

Den som deltar i specialveterinärutbildning skall

- 1) genomgå en ett år lång allmän utbildningsdel genom att vara verksam i uppgifter som lämpar sig för specialområdet,
- 2) genomgå en tre år lång utbildningsdel,

som omfattar en grunddel och en fördjupad del, och av vilken högst två år genomförs i en universitetstjänst och minst ett år på annat ställe än vid universitet, varvid handledd praktik ingår,

3) slutföra av universitetet godkänd kursformad teoretisk utbildning,

4) genomgå ett förhör som universitetet ordnar för respektive specialområde.

Vid inledandet av den treåriga utbildningsdelen utarbetar veterinären en plan som gäller hela utbildningen och där utbildningens innehåll och sättet att genomföra utbildningen anges. Universitetet granskar och godkänner planen.

Den andel av den treåriga utbildningsdelen som genomförs i en universitetstjänst kan delvis ersättas med av universitetet godkänd verksamhet i uppgifter som hör till specialiseringsområdet i tjänst hos kommunen eller staten eller i privata veterinärvårdsuppgifter eller med annan verksamhet i av universitetet godkända uppgifter som hör till området.

6 §

Rätt att vara verksam som specialveterinär

Rätt att vara verksam som specialveterinär har en veterinär som efter det att denna förordning trätt i kraft har avlagt specialveterinärexamen enligt denna förordning eller enligt förordningen om specialveterinärexamen (594/1988) och en veterinär som av jord- och skogsbruksministeriet har beviljats rätt att vara verksam som specialveterinär.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 17 juni 1988 om specialveterinärexamen (594/1988) jämte ändringar.

Helsingfors den 9 mars 2000

Undervisningsminister *Maija Rask*

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

8 §

Övergångsbestämmelser

De specialveterinärsrättigheter som har beviljats innan denna förordning träder i kraft med stöd av förordningen om specialisering för veterinärer (827/1985) kvarstår oförändrade.

En studerande som innan denna förordning träder i kraft har inlett utbildning som leder till specialveterinärexamen kan avlägga examen enligt förordningen om specialveterinärexamen eller övergå till att studera enligt denna förordning. En studerande övergår dock till att studera för en examen enligt denna förordning, om han eller hon inte har avlagt examen enligt förordningen om specialveterinärexamen före utgången av 2002. Universitetet bestämmer om övergångsarrangemangen.

En studerande kan för en examen enligt denna förordning räkna sig till godo studieprestationer som har ingått i utbildning enligt förordningen om specialveterinärexamen.

På studerande som fortsätter sin utbildning enligt 2 mom. för examen enligt förordningen om specialveterinärexamen tillämpas bestämmelserna i nämnda förordning.

Rätt att vara verksam som specialveterinär inom området smittosamma djursjukdomar har en veterinär som före den 1 januari 2003 under minst sju år har arbetat som legitimerad veterinär i uppgifter som gäller bekämpning och vård av smittosamma djursjukdomar på ett av universitetet godkänt sätt och som på godtagbart sätt har genomgått det förhör som avses i 5 § 1 mom. 4 punkten inom specialiseringsområdet smittosamma djursjukdomar.

Direktör Arvo Jäppinen

Nr 276

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § i statsrådets beslut om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift**

Utfärdat i Helsingfors den 9 mars 2000

Enligt statsrådets beslut, som är utfärdat på föredragning av jord- och skogsbruksministeriet,
ändras i statsrådets beslut om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (669/1993) 1 §, sådan den lyder i statsrådets beslut 776/1995 som följer:

1 §

om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift är
130 mark.*Jaktvårdsavgift*

Jaktvårdsavgift enligt 1 § 1 mom. lagen

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Helsingfors den 9 mars 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Yngre regeringssekreterare Ritva Torvinen

Nr 277

Statsrådets förordning
om ersättning för skador som orsakats av rovdjur

Given i Helsingfors den 9 mars 2000

Enligt statsrådets beslut, som är utfärdat på föredragning av jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 87 § jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993), sådan den lyder i lag 1236/1999:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Skador som rovdjur orsakat människor, trafik, jordbruk, husdjur, uppfödda djur, dött lösöre och renar ersätts inom ramen för budgeten av statens medel enligt vad som bestäms nedan.

orsakat åker, trädgårds- eller plantskoleodling samt från dessa bärgad skörd,

5) *skada på djur* skador som rovdjur orsakat husdjur och uppfödda djur, honungsskörd samt för hållande av djur använda stängsel, byggnader eller andra motsvarande kontsruktioner,

6) *skada på lösöre* skador som rovdjur orsakat annat dött lösöre än sådant som avses i 3—5 punkten, och

7) *skada på ren* skador som rovdjur orsakat renar.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *rovdjur* björn, varg, järv eller lodjur,
 2) *personskada* skador och sjukdomar som rovdjur orsakat människor samt förluster till följd av en människas dödsfall som orsakats av rovdjur,

3) *trafikskada* skador som vid sammanstötning mellan rovdjur och fordon har uppkommit på ett motordrivet registrerat fordon eller på en släpanordning,

4) *skada på odling* skador som rovdjur

3 §

Anmälan om skada

Den som med anledning av i 2 § avsedd skada som orsakats av rovdjur ämnar ansöka om ersättning av statens medel skall utan dröjsmål göra en skadeanmälan för värdering av skadan samt för andra i saken påkallade åtgärder. Vid personskada och trafikskada görs skadeanmälan hos polisen på skadefallsorten och vid annan skada hos landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten. I anmälan skall nämnas när och var skadan har inträffat, skadans art och omfattning samt huruvida sökanden har möjlighet

att få ersättning för skadan på basis av försäkring eller på andra grunder.

2 kap.

Personskador och trafikskador

4 §

Konstaterande av personskada och trafikskada

Polisen skall, då den mottagit anmälan om en av rovdjur orsakad personskada eller trafikskada, utan dröjsmål på platsen för skadan verkställa polisundersökning för utredande av grunden för ersättning och beloppet av den. En polisanmälan skall göras om skadefallet.

I polisanmälan anges den skadelidandes person- och adressuppgifter, händelseförloppet vid skadefallet samt så detaljerat som möjligt de skador som rovdjuret har orsakat.

5 §

Granskning av fordon

Det skadade fordonet skall på sökandens initiativ i regel granskas innan reparationsarbetet inleds, om Statskontoret inte av särskilt skäl beviljat befriande av granskningsskyldighet. Granskningen görs av en bilskadeinspektör som godkänts av Statskontoret.

Vid granskningen skall en reparationskostnads kalkyl uppgöras, i vilken skall antecknas samma uppgifter som i bilförsäkringsbolagens reparationskostnads kalkyl för bilskador. I reparationskostnads kalkylen skall också antecknas om och på vilket sätt det är ändamålsenligt att reparera fordonet. Om fordonet har skadats på ett sådant sätt att det inte är ändamålsenligt att reparera det, skall fordonets gängse värde omedelbart innan skadan inträffade och dess värde efter skadan anges i reparationskostnads kalkylen.

6 §

Sökande av ersättning för personskador och trafikskador

Ersättning för personskador och trafikskador söks hos Statskontoret på en blankett enligt ett formulär kontoret fastställt. Ersätt-

ningsansökan kan även överlämnas till polismyndigheten i skadeorten för vidareändning till Statskontoret.

Av ansökan skall framgå sökandens personuppgifter, adress och bankförbindelse samt skadans art. Till ansökan skall fogas den polisanmälan som avses i 4 § samt, när det gäller personskador, läkarutlåtande över arten av skadorna och beträffande samtliga skador, fakturorna samt kvitton i original på att dessa betalats, utredning över ersättning som erhålls med stöd av annan lagstiftning eller på basis av försäkring samt andra sådana utredningar som Statskontoret anser vara nödvändiga och som kan vara av betydelse vid utredningen av skadefallet och avgörandet av ansökan om ersättning.

7 §

Ersättning för personskada och trafikskada

Ersättning för personskada fastställs med iakttagande av bestämmelserna i 5 kap. 2—4 § samt 7 kap. 3 § skadeståndslagen (412/1974).

Vid trafikskador kan ersättning betalas högst till beloppet av de reparationskostnader som skadan orsakat. Om det inte är ändamålsenligt att reparera det skadade fordonet eller den skadade släpanordningen kan i ersättning betalas skillnaden mellan det gängse värdet av fordonet eller släpanordningen före skadefallet och värdet efter skadefallet. Dessutom kan nödvändiga bärgningskostnader ersättas.

Statskontoret beviljar och betalar ersättningarna för personskador och trafikskador av de medel som jord- och skogsbruksministeriet anvisat. Ersättning för reparation av ett fordon kan betalas direkt till den verkstad som utfört reparationsarbetet.

3 kap.

Skador på odling, djur och lösöre

8 §

Sökande av ersättning för skador på odling, djur och lösöre

Ersättning för skador på odling, djur och lösöre söks på en blankett enligt ett formulär som fastställts av jord- och skogsbruksministeriet och som lämnas till landsbygdsnä-

ringsmyndigheten i sökandens hemkommun. Om den skada som orsakats av rovdjur har skett inom en annan kommuns område skall landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där skadefallsområdet ligger vid behov ge en bedömning av skadans omfattning samt ett utlåtande till landsbygdsnäringsmyndigheten i sökandens hemkommun.

I ansökan om ersättning för skador på odling, djur eller lösöre skall utöver uppgifter om sökandens namn, adress och lägenhet samt kontaktuppgifter även finnas detaljerade uppgifter enligt skadans art om skadegöraren, tidpunkten för skadan, den skadade arealen, växtarten, mängden förstörd skörd, djurarten och antalet förstörda eller skadade djur, slaget och mängden förstört eller skadat lösöre, skadans värde i pengar och andra faktorer som inverkar på skadans storlek.

9 §

Terrängundersökning

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan vid behov i terrängen verkställa undersökning av den skadefallsplats där skadan på odling, djur eller lösöre inträffat. Om undersökningen skall i god tid meddelande lämnas till den som lidit skada samt en företrädare för jaktvårdsföreningen, vilka har rätt att närvara vid undersökningen samt rätt att i undersökningsprotokollet anteckna sin egen uppfattning om skadan.

10 §

Ersättning för skada på odling och djur

Skador på odling kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar det gängse värdet av den förlorade skörden och de skadade trädgårds- och plantskoleväxterna, varvid dock inbesparade skördekostnader och andra kostnader beaktas såsom avdrag.

Skador på djur kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar det gängse värdet av djuret eller honungsskördet. Ersättningen minskas med det belopp till vilket djuret kan användas.

För skada som orsakats hållande av djur kan ersättning betalas högst till ett belopp som motsvarar kostnaderna för reparation av de skadade stängslena, byggnaderna eller andra motsvarande konstruktioner.

11 §

Vissa skador på djur

För skada på hund kan ersättning betalas endast i det fall att hunden har befunnit sig på ägarens eller innehavarens gård eller i hans trädgård eller annars i ett för hunden avsett utrymme eller att den, då skadan inträffade, under uppsikt har använts för jakt, vallning, bevakning eller någon annan med dessa jämförbar uppgift. Ersättning betalas inte för skada som ett jagat rovdjur i samband med jakt orsakar en hund som används vid jakten.

Ersättning kan betalas för skada som rovdjur orsakat vilt som uppföds i farm för köttproduktion. Ersättning betalas däremot inte för skada som orsakats djur som hålls i viltvårdssyfte.

12 §

Ersättning för skada på lösöre

För skada som orsakats lösöre som avses i 2 § 6 punkten betalas ersättning högst till ett belopp som motsvarar lösörets värde då skadan inträffade.

13 §

Betalning av ersättning för skador på odling, djur och lösöre

Ersättning för skador på odling, djur och lösöre betalas av medel som anvisats av jord- och skogsbruksministeriet av landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun inom vilken sökandens hemort är belägen.

4 kap.

Skador på ren

14 §

Konstaterande av skada på ren

Renbeteslaget skall efter att ha fått kännedom om av rovdjur orsakad skada på ren märka ut skadefallsplatsen i terrängen, ta vara på de döda renarnas öron samt utan dröjsmål anmäla skadan och antalet skadade renar till kommunens landsbygdsnärings-

myndighet och den lokala jaktvårdsföreningen.

loppen samt sitt eventuella egna utlåtande till jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Sökande av ersättning för skador på ren

Renbeteslaget skall senast inom en månad efter att skadan kommit till kännedom på en av jord- och skogsbruksministeriet fastställd blankett lämna in ansökan om ersättning för skador på ren till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där ägaren till de skadade renarna är varaktigt bosatt. Ansökan skall innehålla uppgifter om renägaren och dennes hemkommun, bankförbindelse, slag av ren samt en uppfattning om skadegöraren.

Såvida de skadade renarna inte sköts av renbeteslaget kan renägaren själv ansöka om ersättning för skadan på ren. I så fall skall renägaren meddela sin avsikt till renbeteslaget och vid behov sörja för de uppgifter som enligt denna paragraf samt 14 och 16 § hör till renbeteslaget.

16 §

Undersökningar av skada på ren

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall vid behov verkställa en sådan terrängundersökning som avses i 9 § av den skadefallsplats där skadan på ren inträffat. Den som lidit skada, en företrädare för jaktvårdsföreningen samt en företrädare för renbeteslaget har rätt att närvara vid undersökningen samt att i undersökningsprotokollet anteckna sin egen uppfattning om skadan.

För verkställandet av undersökningen av skadorna på ren skall renbeteslaget betala landsbygdsnäringsmyndigheten ett av kommunen i fråga fastställt arvode. Arvodet jämte resekostnader får uppgå till högst 600 mark per terrängundersökning.

17 §

Anmälan om skador på ren

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall sända en skadeberäkning gällande de skador på ren som skett inom kommunens område till arbetskrafts- och näringscentralen, som skall sända ett sammandrag för januari-juni och för juli-december av skadebe-

18 §

Ersättning för skada på ren

För skada på ren kan ersättning betalas högst till ett belopp som motsvarar det dubbla gängse värdet av den dödade eller på grund av skadan avlivade renen, varvid dock den del av djuret som har kunnat användas beaktas såsom avdrag.

Landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där ägaren till de skadade renarna är varaktigt bosatt fattar beslut om ersättningsbeloppets storlek och betalar ut ersättningen till renägaren inom ramen för de medel som jord- och skogsbruksministeriet har anvisat för ändamålet samt i enlighet med ministeriets föreskrifter. Om det inte går att få klarhet i fråga om renägaren betalas ersättningen till renbeteslaget.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

19 §

Avdrag i ersättningen

Vid beräkningen av skadeersättningen beaktas såsom avdrag de ersättningar som på basis av annan lagstiftning eller försäkring betalas på grund av skadefallet samt andra faktorer som inverkar på skadans storlek.

20 §

Vissa begränsningar

Ersättning betalas inte för utgifter som har åsamkats sökanden med anledning av värderingen av skadan.

Ersättning med anledning av skadefallet skall betalas endast till den del som stiger över 1 500 mark. Härvid anses alla skador, som rovdjur under ett och samma kalenderår har åsamkat samma sökande, såsom ett och samma skadefall. Begränsningen i mark gäller inte ersättning för personskador.

Ersättning betalas inte för skada som åsamkats staten, kommun eller församling.

21 §

Nedsättning och förvägran av ersättning

Har sökanden själv medverkat till att skadan uppkommit eller utan orsak vägrat medverka till att förebygga skadans uppkomst kan ersättningen nedsättas eller förvägras, beroende på sökandens egen skuld i saken, hur fordonet framfördes och vilka andra omständigheter som bidrog till skadan.

22 §

Återkrav av ersättning

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan av stödtagaren återkräva i denna förordning avsedda ersättningar på basis av 7 § lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärings (1336/1992). Bestämmelserna i nämnda lag iakttas i tillämpliga delar även i övrigt på sådana ersättningar för skador som orsakats av rovdjur som beviljas och betalas av kommunens landsbygdsnäringsmyndighet.

Helsingfors den 9 mars 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Statskontoret kan i den ordning som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) av mottagaren återkräva ersättningar som utan grund betalats för personskador och skador på fordon.

23 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 mars 2000.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 30 december 1997 om ersättning för skador, förorsakade av rovdjur (1367/1997).

Denna förordning tillämpas på ersättningar för sådana skador som orsakats av rovdjur den 1 januari eller därefter. Denna förordning gäller i tillämpliga delar även på personskador som har inträffat den 1 juni 1998 eller därefter.

För skador som orsakats av rovdjur år 1999 eller tidigare betalas ersättningar enligt de stadganden som var gällande den 31 december 1999.

Yngre regeringssekreterare Ritva Torvinen

Nr 278

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 28 februari 2000

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Utrikesministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Utrikesministeriets beslut om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	45	28.2.2000	1.3.2000

Beslutet har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från utrikesministeriet, PB 176, 00616 Helsingfors, tfn (09) 1341 5387.

Helsingfors den 28 februari 2000

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Avdelningschef Kaarlo Murto

Nr 279

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 25 februari 2000

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Utrikesministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Utrikesministeriets beslut om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	46	25.2.2000	1.4.2000

Beslutet har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från utrikesministeriet, PB 176, 00616 Helsingfors, tfn (09) 1341 5387.

Helsingfors den 25 februari 2000

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Avdelningschef Kaarlo Murto